

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/39/EF

af 6. maj 2009

om fødevarer bestemt til særlig ernæring

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

gerne mod vildledende oplysninger om varernes art samt
fastsat regler for mærkning af de pågældende varer.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

- (4) De varer, som dette direktiv tager sigte på, er fødevarer, der må sammensættes og tilvirkes specielt for at opfylde de særlige ernæringsmæssige behov hos de personer, som de hovedsagelig er tiltænkt. Det kan derfor blive nødvendigt at fastsætte undtagelser fra de almindelige eller særlige bestemmelser, som gælder for fødevarer med henblik på at nå dette specifikke ernæringsmæssige mål.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

- (5) Selv om en effektiv kontrol med fødevarer bestemt til særlig ernæring, for hvilke der er vedtaget specifikke bestemmelser, kan ske på grundlag af de generelle regler for kontrollen med alle fødevarer, er dette ikke altid tilfældet med fødevarer, for hvilke der ikke er fastsat sådanne specifikke bestemmelser.

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring ⁽³⁾ er flere gange blevet ændret væsentligt ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af hensyn til klarheden omarbejdes.

- (6) I sidstnævnte tilfælde er det med de midler, som sædvanligvis er til rådighed for kontroltjenesterne, under visse omstændigheder ikke muligt at efterprøve, om den pågældende fødevarer faktisk besidder de særlige ernæringsmæssige egenskaber, som tillægges det. Det er derfor påkrævet at fastsætte, at den ansvarlige for markedsføringen af denne fødevarer om nødvendigt bistår kontroltjenesten i udøvelsen af dens virksomhed.

- (2) Forskellene mellem de nationale lovgivninger vedrørende fødevarer bestemt til særlig ernæring hæmmer varernes frie bevægelighed og kan skabe ulige konkurrencevilkår og således direkte indvirke på det indre markeds funktion.

- (7) De særbestemmelser, der skal gælde for visse grupper af fødevarer, bør vedtages ved særdirektiver.

- (3) Den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning forudsætter, at der bliver udarbejdet en fælles definition, fastlagt foranstaltninger til beskyttelse af forbru-

- (8) Der bør indføres en procedure, som gør det muligt midlertidigt at markedsføre fødevarer fremkommet ved teknologisk innovation, for at den industri, der er ophavsmand hertil, kan udnytte resultaterne af sit forskningsarbejde, indtil det pågældende særdirektiv er blevet ændret. Af hensyn til beskyttelsen af forbrugernes sundhed må en markedsføringstilladelse dog først kunne gives efter høring af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 19.8.2008, s. 44.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2009.

⁽³⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27.

⁽⁴⁾ Jf. bilag II, del A.

- (9) Da det ikke er klart, om der er tilstrækkeligt grundlag for at vedtage særbestemmelser for gruppen af fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge), bør Kommissionen kunne vedtage eller fremsætte forslag til de relevante bestemmelser på et senere tidspunkt efter at have hørt Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet.
- (10) Det er fortsat muligt på fællesskabsniveau at harmonisere regler for andre grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring af hensyn til forbrugerbeskyttelsen og den frie bevægelighed for sådanne fødevarer.
- (11) Udarbejdelsen af særdirektiver til gennemførelse af fællesskabsforskrifternes grundprincipper samt ændringer af sådanne direktiver udgør tekniske gennemførelsesforanstaltninger. For at forenkle og fremskynde proceduren bør vedtagelsen af disse foranstaltninger overlades til Kommissionen.
- (12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (13) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage visse særdirektiver, en liste over stoffer, der anvendes i specielt ernæringsmæssigt øjemed, og over andre stoffer, der tilsættes fødevarer bestemt til særlig ernæring, samt renhedskriterierne for disse stoffer, og i givet fald anvendelsesbetingelserne herfor, bestemmelser, hvorved det tillades, at det på almindelige fødevarer angives, at de er egnede til særlig ernæring, særbestemmelser for fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge), regler om brug af udtryk såsom nedsat natrium- eller saltindhold eller natrium- eller saltfri eller glutenfri til at beskrive produkterne, samt bestemmelser for, hvornår der ved mærkning, præsentation og reklame må henvises til en diæt eller til en kategori af personer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (14) Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse og ændring af en liste over stoffer, der anvendes i specielt ernæringsmæssigt øjemed, og over andre stoffer, der tilsættes fødevarer bestemt til særlig ernæring, samt renhedskriterierne for disse stoffer, og i givet fald anvendelsesbetingelserne herfor, og til at vedtage ændringer af dette direktiv eller særdirektiverne, når det konstateres, at en fødevare bestemt til særlig ernæring udgør en sundhedsmæssig fare, selv om det er i overensstemmelse med det pågældende særdirektiv.
- (15) De nye bestemmelser, der indføres ved dette direktiv, vedrører kun udvalgsprocedurerne. Det er derfor ikke nødvendigt at gennemføre disse bestemmelser i national ret.
- (16) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører fødevarer bestemt til særlig ernæring.
2. Ved fødevarer bestemt til særlig ernæring forstås fødevarer, som på grund af deres særlige sammensætning eller den særlige måde, hvorpå de er fremstillet, klart adskiller sig fra almindelige fødevarer, er egnede til det angivne ernæringsmæssige formål og forhandles på en sådan måde, at det fremgår, at de er egnede til dette formål.
3. En særlig ernæring skal opfylde særlige ernæringsbehov:
 - a) hos visse kategorier af personer, hvis fordøjelse eller stofskifte er i uorden, eller
 - b) hos visse kategorier af personer, som befinder sig i en særlig fysiologisk tilstand, og som derfor kan have særlig gavn af en kontrolleret indtagelse af visse stoffer i fødevarer, eller
 - c) hos sunde spædbørn og småbørn.

Artikel 2

1. De varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a) og b), kan betegnes ved udtrykket »diætetisk« eller »til diætkost«.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Ved mærkning og præsentation af almindelige fødevarer og ved reklame i forbindelse hermed forbydes:

- a) brugen af udtrykket »diætetisk« eller »til diætkost« alene eller sammen med andre ord som betegnelse for disse fødevarer
- b) enhver anden angivelse eller præsentation, der kan give indtryk af, at det drejer sig om en af de i artikel 1 definerede varer.

I henhold til bestemmelser, der skal vedtages af Kommissionen, kan det dog tillades, at det i forbindelse med almindelige fødevarer, som er egnede til særlig ernæring, angives, at de har denne egenskab.

Sådanne bestemmelser kan indeholde nærmere regler for angivelsen af denne egenskab.

De i andet afsnit nævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede varers art eller sammensætning skal være således, at varerne er egnede til det særlige ernæringsmæssige formål, som de er bestemt til.

2. De i artikel 1 omhandlede varer skal ligeledes opfylde enhver obligatorisk bestemmelse gældende for almindelige fødevarer, dog bortset fra de ændringer, der er foretaget for at bringe varerne i overensstemmelse med definitionerne i artikel 1.

Artikel 4

1. De særbestemmelser, der skal gælde for de grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, som er anført i bilag I, vedtages ved særdirektiver.

Disse direktiver kan blandt andet omfatte:

- a) hovedkrav til varernes art eller sammensætning
- b) bestemmelser vedrørende råvarernes kvalitet
- c) hygiejnekrav
- d) tilladte ændringer i henhold til artikel 3, stk. 2
- e) en liste over tilsætningsstoffer

f) bestemmelser vedrørende mærkning, præsentation og reklame

g) prøveudtagningsprocedurer og analysemetoder, der er nødvendige for at kontrollere, om der er overensstemmelse med bestemmelserne i særdirektiverne.

Disse særdirektiver vedtages:

— efter proceduren i traktatens artikel 95 for så vidt angår litra e)

— af Kommissionen, for så vidt angår de øvrige litraer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

De bestemmelser, der kan forventes at få indvirkning på folkesundheden, vedtages efter høring af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet.

2. For at give mulighed for hurtigt at bringe fødevarer bestemt til særlig ernæring, som er resultatet af videnskabelige og teknologiske fremskridt, på markedet kan Kommissionen efter høring af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet for en periode på to år tillade markedsføring af fødevarer, der ikke overholder de regler med hensyn til sammensætning, der er fastsat i særdirektiverne for de grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, der er nævnt i bilag I. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Om nødvendigt kan Kommissionen i beslutningen om tilladelse fastsætte regler for mærkning i forbindelse med den ændrede sammensætning.

3. Kommissionen vedtager en liste over stoffer, der anvendes i specielt ernæringsmæssigt øjemed, såsom vitaminer, mineralsalte, aminosyrer, og over andre stoffer, der tilsættes fødevarer bestemt til særlig ernæring, samt renhedskriterierne for disse stoffer og i givet fald anvendelsesbetingelserne herfor.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 15, stk. 4, i anvendelse.

Artikel 5

Kommissionen vedtager de nærmere bestemmelser for anvendelsen af udtryk som nedsat natrium- eller saltindhold eller natrium- eller saltfri (kogsalt, bordsalt) eller glutenfri til at beskrive produkterne i artikel 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 6

Inden den 8. juli 2002 forelægger Kommissionen, efter at have hørt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvorvidt det er ønskeligt at indføre særbestemmelser for fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge).

På baggrund af beretningens konklusioner skal Kommissionen derefter enten

- a) udarbejde de pågældende særbestemmelser, eller
- b) forelægge relevante forslag til ændring af dette direktiv efter proceduren i traktatens artikel 95.

De i litra a) nævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 7

Kommissionen kan vedtage nærmere bestemmelser om, hvornår der ved mærkning, præsentation og reklame må henvises til en diæt eller til en kategori af personer, for hvilke en i artikel 1 omhandlet vare er beregnet.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 8

1. Ved mærkning af de i artikel 1 omhandlede varer og mærkningens udformning samt ved præsentation og reklame i forbindelse hermed må der ikke tillægges sådanne varer egenskaber med hensyn til forebyggelse, behandling eller helbredelse

af en sygdom hos mennesker, eller vækkes forestilling om sådanne egenskaber.

Undtagelser fra bestemmelserne i første afsnit kan vedtages i særlige og klart fastsatte tilfælde. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3. Indtil afslutningen af denne procedure kan de pågældende undtagelser opretholdes.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for udbredelse af enhver nyttig oplysning eller anbefaling, som udelukkende er bestemt for personer, der er kvalificerede inden for medicin, ernæring eller apotekervæsen.

Artikel 9

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (¹) finder anvendelse på de varer, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, og på de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4 anførte betingelser.

2. Salgsbetegnelsen for en vare skal ledsages af en angivelse af varens særlige ernæringsmæssige egenskaber. For så vidt angår de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), skal denne angivelse dog erstattes af en angivelse af formålet med de pågældende varer.

3. Mærkningen af varer, for hvilke der ikke er vedtaget noget særdirektiv i henhold til artikel 4, skal ligeledes omfatte følgende oplysninger:

- a) arten og mængden af de særlige bestanddele eller den særlige fremstillingsmåde, som giver varen dens særlige ernæringsmæssige egenskaber
- b) energiindholdet udtrykt i kJ og kcal samt indholdet af kulhydrater, proteiner og fedtstoffer pr. 100 g eller 100 ml af den markedsførte vare og, hvor det er hensigtsmæssigt, pr. angivet mængde af varen, således som den foreslås indtaget.

Såfremt energiindholdet er lavere end 50 kJ (12 kcal) pr. 100 g eller 100 ml af varen, således som den markedsføres, kan de pågældende angivelser dog erstattes af udtrykket »energiindhold under 50 kJ (12 kcal) pr. 100 g« eller »energiindhold under 50 kJ (12 kcal) pr. 100 ml«.

(¹) EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

4. De særlige mærkningskrav for de varer, for hvilke der er vedtaget et særdirektiv, fastsættes i det pågældende særdirektiv.

Artikel 10

1. De i artikel 1 omhandlede varer må kun bringes i handelen i færdigpakninger, og på en sådan måde, at emballagen dækker dem fuldstændigt.

2. Medlemsstaterne kan dog tillade fravigelser fra stk. 1 for detailhandelen, forudsat at de i artikel 9 omhandlede angivelser ledsager varen, når den bringes i handelen.

Artikel 11

1. For fødevarer bestemt til særlig ernæring, som ikke henhører under en af de grupper, der er anført i bilag I, gælder følgende specifikke bestemmelser for at muliggøre en effektiv officiel kontrol af disse fødevarer:

a) på tidspunktet for den første markedsføring af et produkt giver fabrikanten eller, såfremt produktet er fremstillet i et tredjeland, importøren den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor denne markedsføring finder sted, meddelelse herom ved at fremsende en model af den anvendte mærkning for dette produkt

b) på tidspunktet for den efterfølgende markedsføring af samme produkt i den anden medlemsstat fremsender fabrikanten, eller i givet fald importøren, samme oplysninger til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, suppleret med en angivelse af den myndighed, som modtog den første underretning

c) den kompetente myndighed er bemyndiget til om nødvendigt at kræve af fabrikanten, eller i givet fald importøren, at han forelægger videnskabeligt materiale samt oplysninger til dokumentation for produktets overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3, samt de angivelser, der er nævnt i artikel 9, stk. 3, litra a). Hvis dette materiale findes i en publikation, der er let tilgængelig, er en henvisning hertil tilstrækkelig.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navnene på de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, samt andre nyttige oplysninger vedrørende disse.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Særlige bestemmelser om gennemførelsen af stk. 2 kan vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 15, stk. 2.

4. Kommissionen forelægger hvert tredje år og første gang inden den 8. juli 2002 Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om anvendelsen af denne artikel.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde eller begrænse handelen med varer, der er omhandlet i artikel 1, og som opfylder kravene i dette direktiv og, i givet fald, i direktiver, som vedtages i medfør af dette direktiv, på grund af varernes sammensætning, fremstillingsmåde, præsentation eller mærkning.

2. Stk. 1 berører ikke gældende nationale bestemmelser, så længe der ikke er vedtaget direktiver i medfør af dette direktiv.

Artikel 13

1. Hvis en medlemsstat har en begrundet formodning om, at en fødevarer, som er bestemt til særlig ernæring, og som ikke henhører under en af de i bilag I anførte grupper, ikke er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3, eller at den udgør en sundhedsmæssig fare, og alligevel omsættes frit i en eller flere medlemsstater, kan denne medlemsstat midlertidigt suspendere eller begrænse handelen med den pågældende vare på sit område. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og begrundet sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger snarest de grunde, som den pågældende medlemsstat har anført, og hører medlemsstaterne i den i artikel 15, stk. 1, nævnte komité, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning skal bortfalde eller ændres, vedtager den passende foranstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 15, stk. 2.

Artikel 14

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en fornyet vurdering af eksisterende oplysninger, der er fremkommet efter vedtagelsen af et særdirektiv, har en begrundet formodning om, at anvendelsen af en fødevarer bestemt til særlig ernæring udgør en sundhedsmæssig fare, selv om den er i overensstemmelse med bestemmelserne i det pågældende særdirektiv, kan denne medlemsstat på sit område midlertidigt suspendere eller indskrænke anvendelsen af de omhandlede bestemmelser. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrunder sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger snarest de grunde, som den pågældende medlemsstat har anført, og hører medlemsstaterne i den i artikel 15, stk. 1, nævnte komité, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at det er nødvendigt at foretage ændringer i dette direktiv og/eller i særdirektiverne for at afhjælpe de i stk. 1 anførte vanskeligheder og for at beskytte sundheden, vedtager den sådanne ændringer.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 15, stk. 4, i anvendelse.

I så fald kan den medlemsstat, som har indført beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil de omhandlede ændringer er blevet vedtaget.

Artikel 15

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 16

Direktiv 89/398/EØF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 17

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
J. KOHOUT
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

BILAG I

A. Grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, for hvilke der ved særdirektiver skal fastsættes særbestemmelser ⁽¹⁾:

1. modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn
2. forarbejdede fødevarer baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn
3. fødevarer til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab
4. fødevarer til særlige medicinske formål
5. fødevarer til indtagelse i forbindelse med stærkt krævende muskelarbejde, især for sportsfolk.

B. Grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, for hvilke der ved et særdirektiv skal fastsættes særbestemmelser afhængigt af resultatet af den procedure, der er beskrevet i artikel 6 ⁽¹⁾:

Fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge).

⁽¹⁾ Produkter, der allerede findes på markedet, når et særdirektiv vedtages, berøres ikke af det.

BILAG II

DEL A

**Ophævet direktiv med oversigt over ændringer
(jf. artikel 16)**

Rådets direktiv 89/398/EØF
(EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/84/EF
(EFT L 48 af 19.2.1997, s. 20)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/41/EF
(EFT L 172 af 8.7.1999, s. 38)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003
(EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)

Udelukkende punkt 15 i
bilag III

DEL B

**Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse
(jf. artikel 16)**

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, tilladt	Handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbudt
89/398/EØF	—	16. maj 1990 ⁽¹⁾	16. maj 1991 ⁽¹⁾
96/84/EF	30. september 1997	—	—
1999/41/EF	8. juli 2000	8. juli 2000 ⁽²⁾	8. januar 2001 ⁽²⁾

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 89/398/EØF:

- »1. Medlemsstaterne ændrer deres love og administrative bestemmelser for:
— fra den 16. maj 1990 at tillade handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv
— fra den 16. maj 1991 at forbyde handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.
De underretter straks Kommissionen herom.

2. Stk. 1 berører ikke de nationale bestemmelser, som, indtil de i artikel 4 omhandlede særdirektiver foreligger, gælder for visse grupper af levnedsmidler bestemt til særlig ernæring.»

⁽²⁾ I overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 1999/41/EF:

»Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 8. juli 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal anvendes på en sådan måde, at

- handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, tillades senest den 8. juli 2000
— handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes senest den 8. januar 2001.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.»

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 89/398/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i), ii) og iii)	Artikel 1, stk. 3, litra a), b) og c)
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2, første afsnit
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 2, andet og tredje afsnit
—	Artikel 2, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 1a	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4a	Artikel 5
Artikel 4b	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9, indledende tekst	Artikel 11, stk. 1, indledende tekst
Artikel 9, nr. 1), 2) og 3)	Artikel 11, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 9, nr. 4), første og andet punktum	Artikel 11, stk. 2
Artikel 9, nr. 4), tredje punktum	Artikel 11, stk. 3
Artikel 9, nr. 5)	Artikel 11, stk. 4
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 15, stk. 1 og 2
Artikel 13, stk. 3	—
—	Artikel 15, stk. 3 og 4
Artikel 14 og 15	—
—	Artikel 16 og 17
Artikel 16	Artikel 18
Bilag I	Bilag I
Bilag II	—
—	Bilag II og III